

пости; храната му била само млѣко и прѣсень хлѣбъ (пита — погача). Той ималъ до пети поаясъ наслѣдници, а умрѣлъ на 1724 год. (по Р. Х.). Графътъ Великъ е държалъ неговата *слика* (портретъ).

Най-дълговѣчния познатъ до сега старъ човѣкъ е *Томасъ Кларъзъ*, който живѣлъ 207 год. роденъ у Ирландия на 1381 год. а умрѣлъ на 1588 год. (по Р. Х.) Споредъ церковнитѣ записници, той преживѣлъ дванайсетъ Английски кралеве и кралици, които сж нарисани по име.

Това е забелѣжително, че сичкитѣ тия хора, освѣнъ една жена, сж биле бѣдни и принуждени да работятъ; а то показва, че трудътъ и сиромашията отъ една страна, понѣкогажъ биватъ причина за продължение живота. Но тукъ да не разбирами оная оскудностъ или както казватъ обикновенно, „сѣтния сиромашия“, що подяда и скратява човѣшкиятъ животъ. Умѣренъ имотъ, „колкото да има човѣкъ да живѣе“: етига човѣкъ да е инакъ здравъ и читавъ. Богатството примама често къмъ наслажденията и раскошенъ животъ, отдѣто не може човѣкъ да са упази.

Добрѣ би било да са занесватъ и у нашеенско, колко годѣ дълговѣки, стари хора, които сж стигнали до дълбока старостъ, като са испита още и какъ и по кой начинъ сж живѣли. А то ще бѣде не само любопитно, но твърдѣ полезно за ония, които искатъ да са научатъ какъ трѣба да живѣятъ до старостъ.

(„Народенъ лѣкарственникъ“)

Превелъ отъ „Гл. Црипогорца“ *Старъ Блзсковъ*.
